

verò in toto corpore sit tota? & ponamus, aliquem accedere velle sententiæ, quæ Aristoteli tribuitur, quòd anima rationalis secundum substantiam suam sit in corde, *libr. de mot. animal. cap. IX. & libr. III. de part. animal. cap. IV.* & verò ea quæstio fortè difficilior ipsi videatur probatu, pacisci poterit cum adversario, ut quæstionem illam probatam habeat, si ostensum fuerit, animam non esse totam in qualibet corporis parte. Ideoque si alter conditionem acceptaverit, τὸ ἐξ αἰσχῆς ex conventionem transferet in μεταλαμβάνον, idque δεικνῶς ita probandum:

In quo anima tota est secundum substantiam, in eo quoque est secundum omnes suas potentias.

Atqui anima non est in qualibet corporis parte secundum suas potentias.

E. anima non est in qualibet corporis parte secundum suam substantiam.

Quò pactò ex hypothesi & conventionem principalis quæstio huic adversario est probata, præsertim si is nihil habeat, quod in Syllogismo hoc δεικνῶς jure desideret. Etenim hypothesis probata est hæc: Anima non est in qualibet parte corporis; hæc probatâ admittet, eam esse in corde, tanquam corporis parte determinata.

XV. Ex Aristotele quoque, & quidem I. Prior, XLIV. §. I. hoc licet addere exemplum. Si probandum sit, omnem scientiam esse contrariorum; h. e. scientiam ita res attingere & considerationi suæ subicere, ut quæ invicem contraria sunt, respiciat; Et verò hoc difficilior videatur, transferat quæstionem in aliam, v. g. Medicinam esse salubris & insalubris; sive: sanitatis & morbi; hæc autem esse contraria, idcirco Medicinam esse contrariorum. Quò ipsò verò hoc μεταλαμβάνον est probatum, vel hypothesi factâ, quòd omnium scientiarum eadem sit ratio, vel ex conventionem initâ simul τὸ ἐξ αἰσχῆς erit probatum. Poterunt & alia singularia conferri; v. g. Physica est motus & quietis, Ethica virtutis &